

23. dec. 1974

FAKTA

Dato:
23. dec. 1974

Sidetal:
Rød blå bd 22 s. 16-18

TRANSSKRIFTION

23-12-74.

Jeg har ofte skrevet, at hvad der generede mig ved "R+B" var, at det blev malerkunst hvor meget jeg end søgte helt det modsatte, men mon ikke dette er helt sekundært i forhold til vanskelighederne ved at give "R+B" et "indhold". Det bliver hvergang alene en materialitet, uden "indhold" (med indhold mener jeg her, noget der går udover hinsides den blotte materialitet). Det er indlysende at dette må blive resultatet når jeg i så vid udstrækning har lagt vægten på materialiteten på at det er maling og et bemalet objekt på at det ikke var andet eller mere end denne materialitet. Samtidig har jeg ubevidst båret på et ønske om (som et mirakel) et "indhold" dette ønske har nu taget mere og mere konkret form af et direkte krav.

Men — kan "R+B" tilfredsstille et sådant krav? Er det ikke i så høj grad baseret på den rene materialitet at det i selve sin basis modsætter sig dette krav?

Vil dette krav ikke tvinge en til at tillægge, indgive denne blotte materialitet en expressivitet, give farven — strukturen en betydning f.eks. af sproglig karakter?

Det har generet mig at "R+B" mod min vilje af beskueren ville blive aflæst som en sproglig expressivitet. Indholdet bør for mig at se ikke ligge i expressiviteten, i dette at jeg udtrykker mig gennem farve og struktur, men i selve tilstedeværelsen, heri ligger paradokset da det er vanskeligt at forene en materialitet med noget ikke materielt uden der bliver tale om en sproglig fortolkning.

Denne problematik kunne løses letfærdigt (forekommer det mig) ved indførelsen af en eller anden form for figuration eller objekter der i kraft af deres genkendelighed (mere eller mindre) ville lede beskueren bort fra den totale materialitet, i ham føde associationer til fænomener (af overvejende literær beskaffenhed) udenfor denne.

Ønsket om at undgå en sådan figurativ løsning udspringer ikke fra en overbevisning om "renhedens" fundamentale betydning (eller en total afvisning af det literære) men i et ønske om en større åndelig bevægelighed og frihed som jeg synes (og altid har synes) det figurative hæmmer idet det skaber en barriere for det extra visuelle d.v.s det indhold som alene kan opleves og forstås via øjet.

23-12-74.

Jeg har ofte skrevet, at hvad der opvækkede mig ved "R+B" var, at det blev malerkunst hvormed jeg end skæftede det modsatte, men mon ikke dette er helt sekundært i forhold til vækstbegrebet derne ved at give "R+B" et "indhold". Det bliver hver gang alene en materialitet, uden "indhold" (med indhold mener jeg her, noget der opvækker hin sides den blotte materialitet). Det er indlysende at dette må blive resultatet når jeg i så vid udstrækning har lagt vægten på materialiteten på at det er måling af et bemålt objekt på at det ikke var endt eller mere end denne materialitet.

Som tidlig har jeg arbejdet læst på et ønske om (som et mirakel) at "indhold" dette ønske har - når jeg mere & mere kan læse frem af et direkte krav.

Mon - kan "R+B" tilføds Lille et ~~så~~ så stort krav? Er det ikke i så høj grad baseret på den rene materialitet at det i selve sin basis modsigter sig dette krav?

Vil dette krav ikke fringe en til at tilføje, indgive denne blotte

materielitet en expressivitet, give fæne-
-strukturen en betydning f. eks af sprog-
-lig karakter?

Det har givet mig at "R+B" moet
min vilje af beskæven ville blive
af læst ~~af~~ som en sproglig expres-
-sivitet. Endvidere ber for mig
at se ikke ligge i expressiviteten,
i dette at ~~jo~~ udfylder mig ~~via~~
~~gjennem~~ gjennem fæne og struk-
-tur, men i selve tilstedeværelsen.

heri ligge paradokset du der er
vanskeligt at fæne en materielitet
med ~~en~~ noget ikke materielt uden
der bliver tale om en sproglig for-
-fælsning.

Denne problematik vil kunne løses
let forstå (forstås det mig) ved ind-
-førelsen af en eller anden form for
figuration eller objekter der i kraft
af deres opværelse (mere eller
mindre) ville lade beskæven bort fra
den tale materiel, i som fæde
assosiationer til fænomener (af over-
-vejende literær beskaffenhed) inden for
denne.
Efter om at undersøge en sådan

figurativ løsning udspringer i lode
fra en overbevisning om "ren hudens"
fundamentale betydning (eller en for-
-tal afvisning af det literære) men
i et ønske om en større uendelig
bevægelighed og frihed som jo synes
(og altid har synes) det figurative
hæmmes i det det skaber en barrierer
for det ~~st~~ parallele d.v.s. det ind-
-hold som alene kan opleves og
forstås via øjet.

28-12-74

